

[Tyroll]

progressive og vil modarbejde de ændringer, man vil forsøge at få igennem her, så er det jo sådan, at socialministeren har været ude med nogle ændringer, nogle særordninger, når det drejer sig om arbejdskampe, om kollektive konflikter. Man har været fremme med en ændring af formuleringen, at det sociale udvalg kan træffe beslutning om tilbagebetaling, således at det for aktionerende betyder, at man *bør* kræve tilbagebetaling i tilfælde af kollektive arbejdsstridigheder. Det er jo allerede en indrømmelse, man har fået i det felttog, man her har sat i gang.

Alt dette viser, og de borgerliges aktiviteter viser, at den sociale lovgivning på ingen måde er neutral. Det må man tage ad notam på arbejdspladserne, at den sociale lovgivning enten skal bruges til at angribe arbejderklassen, eller også skal den neutralisere nogle af de ting, som har været indeholdt i klassekampen, og det skal se neutralt ud, for at man ikke tager disse kampområder med ind i den klassekamp, der foregår i samfundet.

Det er altså nogle af de ting, man er stillet over for, og derfor må arbejderklassen, også på arbejdspladserne, være klar over, at det eneste rigtige modtræk, der er over for den aktivitet, som her lægges frem – men som bevares ikke kommer igennem her i tinget – det er at tage kampen i egen hånd og bekæmpe bl. a. det fagretlige system, som centrum-demokraternes ordfører var inde på i sin bemærkning om, at det havde ikke nogen særlig vægt, medmindre disse ting blev gennemført. Man må bekæmpe det fagretlige system, bekæmpe det bodssystem, der er knyttet til det fagretlige system, og derigennem forbedre egne kampbetingelser.

Her kan man tydeligt se, hvad det er for intentioner, de borgerlige vil forsøge at komme igennem med, og hvordan man vil forsøge at følge de angreb op, som man har foretaget på arbejderklassen, idet man vil sikre sig, at arbejderklassen på ingen måde vil være i stand til at tage til genmæle over for de angreb, den vil blive udsat for.

Det er nok fremtidsmusik, dette her, men det skulle ikke undre mig, om man på et eller andet tidspunkt i den centralisering, man foretager her i det kapitalistiske system herhjemme, bliver nødt til i forbindelse med indkomstpølitik at foretage disse ting.

Palle Simonsen (KF):

Når man tager i betragtning, hvilket brænde der faldt ned over mit hoved fra socialministerens og fra fru Inge Fischer Møllers side, så er der nok grund til stiltfærdigt at gøre opmærksom på, at der faktisk står fire partier bag dette lovforslag.

Dernæst synes jeg nok, man kan sige til socialministeren og fru Inge Fischer Møller: man kan jo vælge, som de har gjort det, at sætte kikkerten for det blinde øje, men jeg synes faktisk, at fru Grethe Philip på en værdig måde bragte det hele lidt i balance, idet fru Grethe Philip i sin analyse nåede frem til, at der var nogle problemer omkring administrationen af disse regler. Det førte for fru Grethe Philip frem til den konklusion, at man ikke ville være med til at ændre af den grund. Analysen er vi for så vidt enige i. Det, vi andre har valgt, er at sige: vi må have nogle klare retningslinjer for, hvordan denne lov skal administreres. Der er ingen grund til at fare ud på det dybe vand, som især fru Inge Fischer Møller gør det, og tillægge os en lang række asociale hensigter, fordi vi kommer med en tydeliggørelse af loven.

Fru Inge Fischer Møller gør sig i øvrigt skyldig i en erindringsforskydning, når fru Inge Fischer Møller siger, at da vi diskuterede sagen sidste gang på grundlag af det forslag, som det konservative folkeparti alene fremsatte, da blev vi nervøse for hr. Preben Møller Hansen. Nej, problemet er, at Preben Møller Hansen-historien først er opstået i sommerens løb. Ministeren stod her, da vi havde forslaget til behandling i sidste folketingssamling, og sagde: der er ingen problemer ved administrationen; jeg har sendt et cirkulære ud i december 1976, og herefter er tingene klart. Hvad skete der i sommerens løb? Der skete det, at Preben Møller Hansen meddelte, at han kunne sende sine medlemmer på bistandskontoret og dér få hjælp. Hvad skete videre? F. eks. udtalte socialinspektøren i Nakskov, at det var rigtigt, det kunne man ikke forhindre. Hvad måtte ske? Socialministeren måtte ringe til socialinspektøren og belære ham om noget andet. Det kan ikke være rigtigt, at hver gang der opstår problemer omkring disse ting, så skal man fra socialministeriets side tage affære for at få den rette fortolkning af loven.